U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci navrhovatele **P.Č.**, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 3. 2011, č. j. 10 Na 957/2011 - 2,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích obdržel dne 11. 3. 2011 nejasné podání navrhovatele, týkající se (ne)poskytování informací ze strany státního zastupitelství. Poněvadž toto podání neobsahovalo náležitosti předpokládané v § 37 odst. 3 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), postupoval krajský soud v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s., a vyzval navrhovatele usnesením ze dne 25. 3. 2011, č. j. 10 Na 957/2011 – 2, k odstranění vad podání ve lhůtě 10 dnů od doručení předmětného usnesení. Současně ho upozornil, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, soud návrh odmítne. Navrhovatel podání v stanovené lhůtě nedoplnil, proto je krajský soud následně usnesením ze dne 23. 6. 2011, č. j. 10 Na 957/2012 – 6, odmítl.

Kasační stížností doručenou krajskému soudu dne 14. 7. 2011 brojil navrhovatel (dále „stěžovatel") proti oběma usnesením krajského soudu v Českých Budějovicích, tedy usnesení ze dne 25. 3. 2011, č. j. 10 Na 957/2011 – 2, a ze dne 23. 6. 2011, č. j. 10 Na 957/2012 – 6; řízení o těchto kasačních stížnostech jsou u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 2 As 96/2012, respektive sp. zn. 2 As 97/2012.

V kasační stížnosti stěžovatel, ve vztahu k usnesení, kterým byl vyzván k odstranění vad podání, zejména uvedl, že je toto usnesení svým charakterem

manipulativním a šikanózním aktem, přičemž zdůraznil, že jeho podání nebylo stiženo vadou neprojednatelnosti. Zahrnovalo jak petit, tak vylíčení rozhodných skutečností i označení důkazů. Stěžovatel dále namítal, že není pravdou, že nepřipojil další avizované listiny, nebo že soudu nebyl jednoznačně sdělen předmět řízení; tvrdil, že ho soud uvedl v omyl, neboť ačkoliv soud má znát právo, požadoval po stěžovateli, aby prohlásil, dle kterého typu řízení má být žaloba projednána. Rovněž odkaz krajského soudu na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je pro stěžovatele nepochopitelný, když soud výklad v něm provedený nerespektoval. Výzva soudu musí mít své náležitosti a ne je napodobovat či předstírat, jak to dle stěžovatele provedl krajský soud. Stěžovatel dále konstatoval, že mu byl odňat zákonný soudce; do rejstříku *Na* by měla být zapisována pouze nejasná podání, nikoliv každé podání konkrétní osoby. Na základě výše uvedeného navrhl stěžovatel kasaci předmětného rozhodnutí, přikázání věci jinému krajskému soudu a přiznání nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud poznamenává, že dne 5. 9. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání stěžovatele – rozšíření kasační stížnosti, nicméně námitky v něm obsažené se netýkají nyní projednávané věci a jsou projednány v rámci řízení o přezkumu usnesení č. j. 10 Na 957/2012 – 6, kterým bylo stěžovatelovo podání odmítnuto.

Nejvyšší správní soud, aniž by odstraňoval vady kasační stížnosti postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přípustná.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je *kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí soudu, jímž se pouze upravuje vedení řízení.*

Z § 37 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

Postup soudu, který usnesením vyzývá podatele k odstranění vad podání, představuje rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, čj. 1 As 13/2012 - 12, www.nssoud.cz). Proti rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, je však kasační stížnost nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], neboť soud není takovýmto usnesením vázán (§ 55 odst. 2 s. ř. s.). Ostatně stěžovatel byl s touto skutečností obeznámen, protože ho krajský soud v předmětné výzvě k odstranění vad podání poučil, že proti předmětnému usnesení není opravný prostředek přípustný.

Usnesení, kterým je podatel podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzýván k opravě, respektive kodstranění vad podání, směřuje ke zhojení nedostatků podání tak, aby mohl soud v řízení dále pokračovat a vydat ve věci meritorní rozhodnutí. Není-li výzvě podatelem vyhověno a současně není-li možné pro vytýkané nedostatky v řízení pokračovat, soud podání odmítne. Až teprve proti konečnému rozhodnutí ve věci (např. proti usnesení o odmítnutí podání) lze v případě nesouhlasu se závěry krajského soudu brojit kasační stížností, v níž

lze napadat i nepřiměřenost postupu soudu při vydání výzvy podle § 37 odst. 5 s. ř. s., a namítat, že původní podání obsahovalo všechny zákonné náležitosti a nebyl dán důvod pro vyzývání podatele k odstranění vad tohoto podání (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 22/2010 - 56).

Lze tak uzavřít, že výzva k opravě nebo k odstranění vad podání vydaná podle § 37 odst. 5 s. ř. s. je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Kasační stížnost směřující proti této výzvě je, ve smyslu § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., nepřípustná. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené závěry kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti a stěžovatel v řízení o ní nebyl zastoupen advokátem. Vzhledem ke zřejmé nepřípustnosti kasační stížnosti by totiž jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, č. j. 8 As 16/2008 - 244, usnesení ze dne 24. 10. 2011, č. j. 8 Afs 54/2011 - 39; přiměřeně např. i usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 631/05 ze dne 8. 3. 2006, http://nalus.usoud.cz).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu